

SOVRETOV PREVOD KATULA C. 3

Med knjigami, ki jih je odkupil Oddelek za klasično filologijo Filozofske fakultete v Ljubljani iz Sovretove zapuščine, je tudi obširno komentirana Friedrichova izdaja Katulovih pesmi (*Catulli Veronensis Liber*, erklärt von Gustav Friedrich, v zbirki *Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griechischen und römischen Schriftstellern*, Leipzig-Berlin, Teubner, 1908). Knjiga je opremljena z inventarno številko 612 Sovretove privatne knjižnice. Sovrè je v knjigo zapisal več marginalij, med njimi pa je najbolj zanimiv prevod pesmi C. 3 (*Lugete, o Veneres Cupidinesque*) na str. 2, ki se glasi takole:

Ljubezni Čari, Drážesti,
vi vsi, ki blagočutnosti
vam mar, glasno žalujte!
Umrl je moji ljubici
vrabič, vir njenih radosti,
oj njega objokujte!
V očesu zénica
ji dražja ni bila
ko ptiček.
Vrabiček
ves srčkano droban
poznal je gospodárico,
kot dékle mater svojo.
Z naročja se ves dan
ji ganil ni; nevgnan
po krilu je skakljal,
— čiv, čiv — gospé čvrljal.

Zdaj mračno pot potuje;
odonód vrnitve ni.
Bilo vam zlo, temine zle,
ki dražest vso pogoltnete.
Vi ljubkega ugrabile
ste mi vrabička.
Joj, revčka tička! Zate, lej,
zdaj ljubici rdita
očesci sladki,
in véka solzičic
nabrekla so ji.

Prevod je napisan z umirjeno kaligrafsko pisavo, ki je tako značilna za Sovretovo začetno ptujsko obdobje (pozneje postane Sovretova pisava veliko bolj sunkovita in veherentna). Tudi bogato rimana stilizacija prevoda kaže na začetna ptujska leta: v teh letih je Sovrè v svojih prevodih rad briljiral z bogastvom izbranih in iskanih rim — najlepši dokument te prevajalske usmerjenosti so prevodi zbornih spevov v Sofoklovem Kralju Ojdipu (Ljubljana 1922). Gornji prevod je očitno nedovršen osnutek, saj ob njem čutimo, kako po začetnih blagoglasnih akordih pesemska dikcija proti koncu čedalje bolj vodeni in v zadnjih štirih verzih povsem obnemore in „zašepa“.

Verjetno sodi gornji prevod na sam začetek Sovretove prevajalske poti. Kot prevajalec se je Sovrè v slovenski javnosti prvič oglasil z dvema prevodoma, objavljenima v Ljubljanskem zvonu 1921; eden od njiju je prevod Katulove pesmi C. 5 (*Vivamus, mea Lesbia, atque amemus*) pod naslovom *Après nous le déluge*. Zanimivo je, da je tudi ta prevod opremljen z rimami. Po vsej verjetnosti sodi tudi gornji poskus prevoda C. 3 v krog istih začetnih prevajalskih prizadevanj ob Katulu.

Ljubljana.

K. Gantar.